

melserne i Lov Nr. 659 af 22. December 1919. De i Loven fastsatte Takster blev ved Lov Nr. 142 af 1. Juli 1927 nedsat med 25 pCt., bortset fra Forsørgelser, der allerede var fastsat som vedvarende. For tilskadekomne militære værnepligtige, der er kommet til Skade *efter den 1. April 1934*, gælder Lov Nr. 94 af 27. Marts 1934 om Invaliderente m. v. til tilskadekomne militære værnepligtige. Ydelserne i Henhold til denne Lov har været reguleret ved Tillægslove siden 1. April 1945, da de forhøjedes med 55 pCt., og er i Henhold til Lov Nr. 172 af 30. Marts 1946, sidst forlænget ved Lov Nr. 111 af 23. Marts 1948 (jfr. foran Side 403), forhøjet med $66\frac{2}{3}$ pCt.

I Overensstemmelse med Forudsætningerne paa Rigsdagen ved Behandlingen af de paagældende Lovforslag fandt der en tilsvarende Regulering Sted af Ydelserne efter 1919- og 1927-Loven ved Tekstanmærkninger til Tillægslovene. Sidst er der ved Tekstanmærkning til Lov om Tillægsbevilling for Finansaarene 1946—47 og 1947—48 tilvejebragt Hjemmel for at yde et Tillæg paa $66\frac{2}{3}$ pCt. til de Ydelser, der i Henhold til Loven af 1927 var blevet nedsat, medens der til de ikke nedsatte Ydelser udbetales et Tillæg af 25 pCt.

Ved Lov Nr. 230 af 28. Maj 1948 om Ændringer i Lov Nr. 94 af 27. Marts 1934 om Invaliderente m. v. (jfr. foregaaende Sag) til tilskadekomne militære værnepligtige er det fastsat, at de hidtil gældende Regler fortsat finder Anvendelse for Ulykkestilfælde indtrufne *før den 1. April 1947*, saaledes at Lov Nr. 172 af 30. Marts 1946 om Ændring i Lov Nr. 94 af 27. Marts 1934 om Invaliderente m. v. til tilskadekomne militære værnepligtige, jfr. Lov af 25. Marts 1947 og Lov af 23. Marts 1948 om Forlængelse af nævnte Lov, for disse Ulykkestilfældes Vedkommende indtil videre forbliver i Kraft.

I Overensstemmelse hermed fandt man, at ogsaa Ydelserne efter 1919- og 1927-Lovene indtil videre burde udbetales med de samme Tillæg som i Finansaarene 1946—47 og 1947—48. Regeringen mente det imidlertid rettest, at